

Udtalelser, der ere faldne under disse Dages Forhandlinger, har jeg kun at nævne eet Medlem, der paa Forhaand synes at være meget uvenlig stemt mod hele Reformen, og det er det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), der i Gaar af et godt Hjerte og med meget Humør gik løs paa Spiritusskatten, benyttede Lejligheden til gentagne Gange at udtale sin Sympati for Toldloven. Det interesserede mig at høre den Modsætning, der derved aabenbarede sig mellem det ærede Medlem og hans Partifæller. Men jeg slutter deraf, at man muligt fra det Partis Side, for hvilket det ærede 2det Medlem for 2den Kreds var Ordfører, kan vente en noget større Sympati for Toldloven end den, der gav sig Udslag gennem dette ærede Medlems Foredrag.

Med Hensyn til de Udtalelser, vi have hørt i Dag, kan man maaske uden Overdrivelse sige, at dem, vi hørte af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), ikke var meget lovende for Toldlovens Udsigter. Den Form, hvori han talte Beskyttelsens Sag, var ganske vist mildere end den, der blev brugt af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds, men i øvrigt forekommer det mig, at han argumenterede meget stærkt for Beskyttelsen. Men det er jo det sidste Ord, man skal mærke, og det sidste Ord af det ærede Medlem var dette, at han i det hele paa sin Gruppes Vegne kunde udtale, at man ønskede denne Sag gennemført og var rede til at forhandle velvilligt og imødekommende med Regeringen om den, og i samme Retning udtalte det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedt-Thott) sig, efter at han havde fremhævet sine Betæneligheder ved Spiritusloven og ved Arveskatten.

Som Helhedsindtryk af, hvad der hidtil er foregaaet, maa jeg derfor antage, at der i dette Ting er et Flertal, som vil arbejde alvorligt og loyalt for at løse Toldspørgsmaalet, og det forekommer mig ogsaa, at det er paa høje Tid, vi komme til en Reform paa dette Omraade af Hensyn til alle, af Hensyn til Industrien, af Hensyn til Handelen og af Hensyn til Forbrugerne. Naar jeg nævner Handelen, skal jeg anføre et lille Eksempel, som illustrerer Betydningen af de Cirkulærer, der er talt om i Dag, og hvis Antal jo vokser i en foruroligende Grad og naturligvis maa vokse mere og mere, jo ældre Toldloven bliver og jo mindre den kommer til at svare til de virkelige Krav. En Cyklehandler køber i Tyskland 1,000 Pund

Skærme og faar forrige Lørdag Meddelelse om, at Skærmene ere komne. Imidlertid kommer Meddelelsen saa sent, at han ikke kan naa at gaa ud paa Toldboden den Aften for at faa sine Skærme hjem. Han kommer saa Mandag Morgen til den Tid, Toldkontoret er aabent, for at betale sine 3 Skilling pr. Pund, som Tolden er eller har været indtil nu. Men han faar den Meddelelse, at det koster ikke 3 Skilling, men 16 Skilling Pundet; der er kommen en Resolution, og den maa man rette sig efter; var han kommen i Lørdags, havde han faaet dem for 3 Skilling, nu maa han betale 16 Skilling. Jeg skal ikke udtale mig om Berettigelsen eller Begrundelsen af denne Resolution. Det er sagt mig, at den begrundes derved, at naar man indfører en saadan Vare, saa smører man den ind i Fedt, for at den ikke skal ruste under Vejs, og dette bliver af Toldvæsenet fortolket derhen, at nu ere Skærmene blevne lakerede og derved komne op til Galanterivaretoften. Men det forekommer mig, at det ikke er heldige Forhold at leve under, og at det ogsaa er med liden Berettigelse, at Staten saaledes uforberedt, pludselig griber ind og opkræver en langt højere Told end den, der tidligere har været gældende. Naturligvis kan jeg godt forstaa, at Administrationen ikke sætter Fristen for, hvornaar dens Resolutioner skulle træde i Kraft, thi i saa Tilfælde vilde naturligvis Importørerne skynde sig at faa ind til den lavere Told saa meget, de kunde. Men paa den anden Side mener jeg dog, at naar en Mand bevislig, længe før en saadan Resolution kommer, har købt en Vare i Udlandet under den bedste Forudsætning, at Tolden er den sædvanlige, saa maa han ogsaa være berettiget til at faa Varen ind til den Told. Men jeg antager ikke, at Klager til Administrationen i den Henseende hjælpe noget.

Vi maa have denne Toldlov. Vi maa have den for Sagens egen Skyld, og vi maa ogsaa have den af en anden, som det forekommer mig, overordentlig vigtig Grund. Nu have vi arbejdet paa Toldloven i en Aarrække, og vi have gjort det ene Tilløb til at faa den forandret efter det andet. Denne Gang er der gjort et Forsøg, som fra alle Sider eller i alt Fald fra de fleste har modtaget Anerkendelse, og der har derigennem lagt sig en saa øjensynlig Bestræbelse for Dagen for at vise Imødekommen til alle Sider, at man maa vente, at Loven kan gennemføres. Skulde det nu igen glippe, og vi atter